

За първѣя пѣвецъ надъ Негиноѡзъ, Масхилъ Давидовъ, когато дойдоха Сифеите, и рекоха на Саула: не (є) ли скрѣненъ Давидъ у насъ?

БОЖЕ спаси ма во името Твое, и въ силата Твоя сѣди ме.

2 Боже послѣшай моленіето мое: чѣй речите на-устата ми.

2 Защото се чѣждинцы вдигнаха на мене, и насилници тръсатъ дѣшата ми: не представиха Бога предъ себеси. *Διάψαλμα.*

4 Это, Богъ ми помага: Господь (є) заедно съзъ оныя които подкрѣпаватъ дѣшата ми.

5 Ще възрне злото възрхъ непріателиа мои: истреби ги споретъ истината Твоя.

6 Самопроизволно ще Ти принесемъ жертва: ще славословимъ името Твое, Господи, защото (є) благо.

7 Защото ѿ всякое ѹтѣшеніе избавилъ си ме, и окоото ми виде (отмъщеніето) възрхъ враговете мои.

ПСЯЛОМЪ н҃д.

(Давидъ представлява на Господа вѣдствіето крайно, въ което се намираше. Утѣшавасе съ надеждата си, че Богъ не ще да го остави.)

За първѣя пѣвецъ надъ Негиноѡзъ:
Масхилъ Давидовъ.

ДАЙ слышаніе, Боже, на молитвата моя, и не се оттръгни ѿ моленіето мое.

2 Дай ми вниманіе, и чѣй ме: тѣжимсе въ побченіето мое, и смѣщавамсе.

3 Отъ гласятъ на-непріателатъ, ѿ ѹтѣшеніето на-нечестивыатъ: защото фъзрлатъ на мене беззаконіе, и съ гнѣвъ ме ненавиждатъ.